

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-16/2026-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, na prijedlog sudske savjetnice Ive Begonja Vuković, u pravnoj stvari tužitelja BULDOG TECH d.o.o., Zagreb, Ul. Milana Šenoe 18 P, OIB: 75091571854, kojeg zastupa punomoćnik Igor Žurić, odvjetnik iz Zagreba, Ozaljaska 87, protiv tuženika GRADA BIOGRADA NA MORU, Biograd na Moru, Trg Kralja Tomislava 5, OIB: 95603491861, kojeg zastupa punomoćnik Marin Birkić, odvjetnik u Zadru, Braće Vranjana 9, radi isplate, nakon glavne rasprave održane i zaključene 29. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tužitelja Paule Matešić odvjetnice u uredu odvjetnika Marina Birkića te nakon objave presude 10. lipnja 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku GRADU BIOGRADU NA MORU, Biograd na Moru, Trg Kralja Tomislava 5, OIB: 95603491861, isplatiti tužitelju BULDOG TECH d.o.o., Zagreb, Ul. Milana Šenoe 18 P, OIB: 75091571854, iznos od 45.351,38 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. listopada 2016. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 45.351,38 EUR za dan 12. listopada 2016.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.249,98 EUR.

IV. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom parničnih troškova u iznosu od 818,02 EUR, odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 28. siječnja 2026. podnio tužbu ovom sudu protiv tuženika u kojoj navodi da je tužitelj, tada kao trgovačko društvo ČETIRI CR d.o.o. s tuženim 13. listopada 2014. zaključio Ugovor o kupoprodaji građevinskog zemljišta u industrijskoj zoni Biograd na Moru i to kč.br. 5/15 k.o. Biograd, površine 3417 m² upisane u zk.ul.br. 2401 k.o. Biograd. Ugovor da je zaključen temeljem provedenog javnog natječaja i Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja od 29. rujna 2014. Temeljem navedenog Ugovora tužitelj da je isplatio tuženiku kupoprodajnu cijenu u iznosu od 341.700,00 kn, što nominalno odgovara današnjoj protuvrijednosti od 45.351,38 EUR te se kao vlasnik upisao u zemljišne knjige.

U odnosu na navedenu nekretninu Republika Hrvatska da je tužila tužitelja i 27. lipnja 2025. ishodila presudu pred Trgovačkim sudom u Zadru poslovni broj P-28/2025-3, prema kojoj se ispravlja zemljišno-knjižno stanje navedene nekretnine te se nalaže Općinskom sudu u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru ispraviti upis prava vlasništva i izbrisati to pravo tužitelja, uz istovremeni upis prava vlasništva u korist RH. Republika Hrvatska da je ishodila presudu navodeći da tuženi nije bio vlasnik nekretnine. Ovo i bez obzira na to što bi se nekretnina nalazila unutar zone gospodarske namijene na temelju prostornog plana uređenja Grada Biograda na Moru i urbanističkog plana uređenja cjelovite zone proizvodne-pretežno industrijske namijene jer da prostorni planovi ne mogu mijenjati pravni status šume i šumskog zemljišta (a da bi predmetna nekretnina bila upisana kao šuma na dan 16. listopada 1990. i da ne postoje dokazi da bi bila izdvojena iz šumsko gospodarske osnove). Stoga, Republika Hrvatska da je nekretnine stekla temeljem samog Zakona na dan 16. listopada 1990., temeljem čl. 129. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, te se u međuvremenu i upisala kao vlasnik u zemljišne knjige.

S obzirom na navedeno tužitelj da je pozvao tuženog u roku od 30 dana dostaviti dokaze da je nekretnina bila izdvojena iz šumsko gospodarske osnove odnosno dokaze da su navodi i stavovi Republike Hrvatske neosnovani. Istim dopisom tužitelj da je pozvao tuženog otkloniti pravne nedostatke nekretnine u roku od 40 dana na način da kontaktira Republiku Hrvatsku i dostavi joj odgovarajuće dokaze kako bi RH odustala od stava prema kojem bi nekretnina bila njena, ako tome nije bilo tako, te kako bi izdala brisovno očitovanje odnosno da tuženik to učini na drugi odgovarajući način, po vlastitoj ocjeni. Ističe da je tuženom navedeno da, ukoliko ne raspolaže odgovarajućim dokazom i ne može otkloniti pravne nedostatke, tužitelj potražuje povrat sredstava isplaćenih tuženom s osnova kupoprodajne cijene u iznosu od 45.351,38 EUR-a u istom roku obzirom bi Ugovor o kupoprodaji od 13. listopada 2014. po zakonu, s obzirom na navedenu presudu, bio raskinut. Tuženi da je dopis zaprimio 15. prosinca 2025., ali da na navedeno nije odgovorio, a očito niti bilo što poduzeo.

Stoga u ovom postupku tužitelj od tuženika potražuje povrat isplaćenog iznosa s osnova kupoprodajne cijene u visini od 45.351,38 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama od 12. listopada 2016. kao dana posljednje uplate obroka navedenog iznosa (budući je ugovoreno plaćanje u tri godišnja obroka), pa do isplate.

U prilog prednjih navoda tužitelj je dostavio Ugovor o kupoprodaji građevinskog zemljišta u industrijskoj zoni Biograd na Moru od 13. listopada 2014., Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja od 29. rujna 2014., presudu Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-28/2025 od 27. lipnja 2025. s potvrdom pravomoćnosti, zk. izvadak,

dopis tužitelja od 12. prosinca 2025., potvrdu o slanju istoga s povratnicom, nalog za plaćanje, bankovni izvod, te tabularnu izjavu od 18. prosinca 2017., a u nastavku postupka predložio je izvršiti uvid u spis ovog suda poslovni broj P-28/2025, kao i izvesti dokaz stranačkim saslušanjem.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti usprotivio postavljenom tužbenom zahtjevu navodeći da nakon zaključenja kupoprodajnog ugovora, isplate kupoprodajne cijene, izdavanja tabularne isprave podobne za upis uknjižbe prava vlasništva u korist tužitelja nije od tužitelja kao zemljišnoknjižno upisanoga vlasnika dobio bilo kakav poziv odnosno zahtjev za dostavom dokumentacije ili slično. Istaknuo je da nije sudjelovao u ispravnom postupku niti u parničnom postupku poslovni broj P-28/2025, zbog čega nije imao mogućnost iznijeti činjenice i dokaze, osobito rješenje Ministarstva poljoprivrede od 8. ožujka 2018., prema kojem predmetna čestica nije šuma ni šumsko zemljište. Smatra da Republika Hrvatska nije mogla steći pravo vlasništva na temelju odredbi Zakona o šumama. Odredbom čl. 5. Zakona o šumama iz 1993. da je jasno propisano da u slučaju sumnje ili spora da li se neko zemljište obraslo šumskim drvećem smatra šumom, odnosno da li se neko zemljište smatra šumskim zemljištem odlučuje nadležno tijelo. Odredba identičnog pravnog smisla da je sadržana i u svim kasnijim izmjenama i dopunama Zakona o šumama (odredbom čl. 18. Zakona o šumama je propisano kako u slučaju sumnje ili spora smatra li se neko zemljište šumom ili šumskim zemljištem Ministarstvo odlučuje rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor). Istaknuo je i da je tužitelj bio upoznat s postupkom P-28/2025, ali nije poduzeo odgovarajuće procesne radnje radi zaštite svojih prava, uslijed čega je i donesena pravomoćna presuda na temelju koje je Republika Hrvatska upisana kao vlasnik nekretnine. Obzirom da je tuženik stupio u posjed nekretnine temeljem kupoprodajnog Ugovora od 13. listopada 2014. pozvao se na odredbu čl. 358. Zakona o obveznim odnosima, navodeći da nije dužan ispuniti svoju obvezu dok druga ugovorna strana ne ispuni svoju (predaja u posjed predmeta kupoprodaje).

U prilog prednjih navoda predložio je izvršiti uvid u ovosudni spis poslovni broj P-28/2025 te odbiti tužbeni zahtjev kao i dosuditi mu troškove postupka.

3. Očitujući se na prednje navode tuženika, tužitelj je istaknuo da činjenica što tuženika nije obavijestio o postupku poslovni broj P-28/2025 ne utječe na osnovanost tužbenog zahtjeva. Naveo je da je podnio prijedlog za ponavljanje tog postupka jer nije uredno zaprimio poziv za davanje odgovora na tužbu te predložio prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja tog predmeta. Istaknuo je da je u postupku P-28/2025 pravomoćno utvrđeno vlasništvo Republike Hrvatske na predmetnoj nekretnini te da navodi tuženika o pogrešnoj primjeni Zakona o šumama predstavljaju osporavanje pravomoćne sudske odluke. U odnosu na rješenje Ministarstva poljoprivrede iz 2018. godine, ističe da ga tuženik nikada nije dostavio niti ga obavijestio o njegovu postojanju, iako ga je prije pokretanja ovog postupka pozvao da otkloni pravne nedostatke nekretnine. Smatra da je tuženik znao ili morao znati za moguće zahtjeve Republike Hrvatske prema nekretnini te da je propuštanjem obavještanja tužitelja postupio protivno načelu savjesnosti i poštenja, čime je prouzročio štetu tužitelju. Stoga drži da tuženik odgovara najmanje po osnovi naknade štete, ako ne i po osnovi pravnih nedostataka stvari. Predložio je obavijestiti Republiku Hrvatsku i pozvati je kao umješaća na strani tužitelja.

U prilog prednjih navoda dostavio je prijedlog za ponavljanje postupka kao i izvod iz sudskog registra za tužitelja na okolnost promjene tvrtke iz ČETIRI CR d.o.o. u Buldog Tech d.o.o.

4. U nastavku postupka tuženik dostavlja povijesni zemljišnoknjižni izvadak za česticu broj 5/15 k.o. Biograd na Moru navodeći da je iz istog razvidno da je tužitelj

otuđio predmetnu nekretninu na način da je zemljišnoknjižni sud rješenjem u predmetu pod poslovnim brojem Z-5281/2025 izvršio prijenos prava vlasništva u korist Čirjak društvo s ograničenom odgovornošću za građenje, OIB: 56620244965, Viternici 16, Gornje Raštane 23207 Sveti Filip i Jakov, zabilježba spora u parnici iz koje je proizašla presuda zbog ogluhe da je izvršena 12.2.2025., prijedlog za uknjižbu u korist Čirjak društvo s ograničenom odgovornošću za građenje da je podnesen 14.2.2025., a da je presuda zbog ogluhe u parnici pod poslovnim brojem P-28/2025 donesena dana 27. lipnja 2025.

Kako je tuženik istakao prigovor istodobnoga ispunjenja obveza u dvostrano obveznim pravnim poslovima, ukoliko tužitelj postavlja zahtjev za isplatom kupoprodajne cijene tada da je dužan predati tuženiku u posjed predmetnu česticu, a ako tužitelj nije u posjedu predmetne nekretnine (jer je istu uz naknadu otuđio) tada da ne može izvršiti svoju obvezu.

5. Tužitelj drži da je pozivanje tuženika na istodobno ispunjenje obveze nejasno, a svakako i neosnovano, obzirom da je tužitelj svoj zahtjev postavio primarno s osnove pravnih nedostataka nekretnine, odnosno stvari, te raskida ugovora do kojeg je došlo slijedom ostvarenih zakonskih pretpostavki kada institut istodobnog ispunjenja obveza ne dolazi do primjene. Ovo iz razloga jer je ugovor raskinut, a ne radi se o sporu povodom njegovog ispunjavanja. Tužitelj koji je ostao bez stvari zbog pravnih nedostataka ne može izvršiti povrat niti vlasništva, a niti, što tuženik navodi, posjeda nekretnine jer tuženik kada nije bio vlasnik nije imao niti pravo na posjed. Ustraje pri osporavanju svih navoda tuženika iznesenih tijekom postupka u pravcu da kao prodavatelj raspolaže sredstvima za odbijanje zahtjeva trećeg.

6. Tuženik je nastavno predložio izvršiti uvid u spis predmeta pod brojem Z-5281/2025 Općinskog suda u Zadru, Stalne službe u Biogradu na Moru, kako bi se utvrdilo po kojem je iznosu tužitelj nekretninu dalje prodao društvu Čirjak d.o.o. te obavijestiti društvo Čirjak d.o.o. za građenje OIB: 56620244965, Viterinci 16, Gornje Raštane 23 207 Sv. Filip i Jakov o ovoj parnici. Pored navedenog predložio je izvesti dokaz stranačkim saslušanjem.

7. Tužitelj se usprotivio prednjim prijedlozima tuženika navodeći da je tužitelj predmetnu nekretninu prodao društvu Čirjak d.o.o. po većem iznosu, međutim u ovom postupku od tuženika potražuje isključivo iznos kojeg je on platio na ime kupoprodajne cijene ovdje tuženiku.

8. Na prijedlog tužitelja, sukladno odredbi čl. 211. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), o otpočetoj parnici sud je obavijestio Republiku Hrvatsku.

9. Sud je izveo dokaz čitanjem isprava priloženih spisu, izvršio je uvid u spise ovog suda poslovni broj P-28/2025 i P-63/2026, isprave iz kojih su stranke priložile u spis, utvrđujući tako odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno čl. 8. ZPP-a.

10. Sukladno odredbi čl. 10. ZPP-a sud nije izvodio dokaz stranačkim saslušanjem niti je pribavljao spis poslovni broj Z-5281/2025 Općinskog suda u Zadru, Stalne službe u Biogradu na Moru ocjenjujući ih suvišnima o čemu će biti više riječi u nastavku obrazloženja.

11. Tužbeni zahtjev je osnovan.

12. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za povrat isplaćenog iznosa kupoprodajne cijene s pripadajućim zateznim kamatama s osnove odgovornosti za pravne nedostatke.

13. Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

14. Među strankama nije sporno da su dana 13. listopada 2014. sklopile Ugovor o kupoprodaji građevinskog zemljišta u Industrijskoj zoni Biograd na Moru (stranice 5 do 7 spisa) ovjeren kod javnog bilježnika Dušana Kvartuča iz Biograda na Moru 16. listopada 2010., broj: OV-8774/14, kojim ovdje tuženik prodaje tužitelju (ranije ČETIRI CR d.o.o.) nekretninu označenu kao kč. br. 5/15 k.o. Biograd, površine 3417 m² upisane u zemljišnoknjižnom ulošku broj 2410 k.o. Biograd (dalje u tekstu: predmetna nekretnina) po cijeni od 341.700,00 kn koju će kupac platiti u tri jednake godišnje rate s tim da godišnja rata iznosi 113,900,00 kn. Čl. 4. predmetnog ugovora tuženik jamči kupcu da je predmetna nekretnina njegovo isključivo vlasništvo, da na nekretnini ne postoji neko pravo trećega koje isključuje, umanjuje ili ograničava kupčevo pravo, a posebno da ta nekretnina nije opterećena nikakvim uknjiženim ili neuknjiženim teretima; sve ovo nakon Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja za prodaju građevinskih zemljišta kat čest. br. 5/15 i 6/16 u Industrijskoj zoni Biograd na Moru koju je na sjednici održanoj 29. rujna 2014. donijelo Gradsko vijeće Grada Biograda na Moru (stranice 8-9 spisa) i provedenog javnog natječaja raspisanog 17. rujna 2014. za prodaju ove dvije čestice (stranica 10-11 spisa). Prema raspisanom natječaju kat.čest. br. 5/15 i 6/16 prostorno-planskom dokumentacijom predviđene su za gradnju objekata gospodarske namjene (proizvodne-pretežito industrijske), sukladno Prostornom planu uređenja Grada Biograda na Moru i Urbanističkom planu uređenja cjelovite zone proizvodne – pretežno industrijske namjene.

Nadalje, među strankama nije sporno da je tužitelj u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu, da je stupio u posjed nekretnine te da se nakon izdavanja tabularne isprave podobne za upis prava vlasništva i uknjižio.

Nije sporno ni da tuženik nije sudjelovao kao stranka u ispravnom postupku u kojem se odlučivalo o prigovoru Republike Hrvatske, kao ni da tuženik nije sudjelovao u parnici ovog suda P-28/2025 u kojoj tužitelj, kao tuženi, nije dostavio odgovor na tužbu niti je o parnici obavijestio ovdje tuženika.

Nije sporno ni da je ovdje tužitelj u predmetu P-28/2025 podnio prijedlog za ponavljanje postupka tvrdeći da mu poziv na davanje odgovora na tužbu nije uredno dostavljen.

15. Prema odredbi čl. 376. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje ZOO) ugovorom o kupoprodaji prodavatelj se obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu.

Svrha sklapanja kupoprodajnog ugovora od strane kupca jest stjecanje vlasništva, a prodavatelj prava obvezuje se pribaviti to pravo kupcu dok se svrha kupnje prava sastoji u stjecanju njegovog sadržaja.

Prema odredbi čl. 430. ZOO-a kojom je utemeljena zaštita od evikcije, prodavatelj odgovara ako na prodanoj stvari postoji neko pravo trećega koje isključuje, umanjuje ili ograničuje kupčevo pravo, a o čijem postojanju kupac nije obaviješten, niti je pristao uzeti stvar opterećenu tim pravom. Prodavatelj nekog prava jamči da ono postoji i da nema pravnih smetnji za njegovo ostvarenje.

Dakle, ovom odredbom nameće se dužnost dužniku štiti vjerovnika od prava i zahtjeva trećih osoba kojima bi njegovo pravo bilo isključeno ili suženo. Evikcija znači svaki pravni akt treće osobe kojim ta osoba na temelju svog (jačeg) prava isključuje ili ograničuje stjecatelja u ostvarivanju prava koja bi ovom po ugovoru pripadala.

Nesporno da je treći kao vlasnik oduzeo predmetnu nekretninu od stjecatelja i to pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj P-28/2025-3 od 27. lipnja 2025. u kojoj je utvrđeno da je temeljem čl. 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o

šumama predmetna nekretnina na dan 16. listopada 1990. postala vlasništvo tužiteljice, a ovo i kraj činjenice da se nekretnina nalazila unutar zone gospodarske namjene na temelju uređenja Grada Biograda na Moru i urbanističkog plana uređenja cjelovite zone proizvodne – pretežno industrijske namjene, budući prostorni planovi ne mogu mijenjati pravni status šume i šumskog zemljišta, a da ne postoje dokazi da bi nekretnina (upisana kao šuma na dan 16. listopada 1990.) bila izdvojena iz šumsko gospodarske osnove. Dakle, u trenutku prodaje predmetne nekretnine Grad Biograd na Moru nije bio njen vlasnik.

Kraj takvog stanja stvari za zaključiti je da ishod spora nije ovisio o ovdje tužiteljevoj aktivnosti odnosno da njegovo držanje u toj parnici (njegova pasivnost) nije u uzročnoj vezi sa gubitkom stvari. S druge strane prodavatelj se ne može osloboditi odgovornosti za evikciju samo zato što nije bio stranka u gore naznačenim postupcima.

Stoga je sud odbio prijedlog tužitelja za prekid ovog postupka dok se ne odluči o njegovom prijedlogu za ponavljanje postupka u toj parnici, posebno imajući u vidu da se tuženik i tijekom ovog postupka u svrhu dokazivanja da je on raspolagao sredstvima da se odbije tužbeni zahtjev treće osobe poziva isključivo na rješenje Ministarstva poljoprivrede od 8. ožujka 2018. kojom da je utvrđeno da se sporna čestica br. 5/15 k.o. Biograd ne smatra šumom i šumskih zemljištem, s tim da ni tu ispravu nije dostavio.

Prema odredbi čl. 432. ZOO-a ugovor se, u slučaju oduzimanja stvari (potpune evikcije) od kupca, raskida po samom zakonu, a strana koja je ugovor ispunila ima pravo na povrat onoga što je dala (čl. 368. st. 2. ZOO-a) s tim da je strana koja vraća novac dužna platiti zatezne kamate od dana kad je novac primila (čl. 368. st. 5. ZOO-a).

Kako tužitelj u ovom postupku potražuje povrat upravo isplaćene kupoprodajne cijene sud nije pribavljao spis Općinskog suda u Zadru broj Z-3018/25 kako bi utvrdio po kojoj cijeni je tužitelj dalje prodao ovu nekretninu niti je obavještavao daljnjeg kupca o ovoj parnici.

16. Slijedom svega navedenog sud nalazi da su ispunjene pretpostavke odgovornosti tuženika za pravne nedostatke prodane stvari stoga je o zahtjevu tužitelja za povratom kupoprodajne cijene uz primjenu naprijed cit. odredbi ZOO-a odlučeno kao u toč. I. izreke presude. Na priznati iznos sud je tuženiku naložio platiti tužitelju i zatezne kamate (sukladno čl. 29. ZOO-a) koje teku od primitka (posljednje) isplate, kako je to tužitelj i zatražio međutim, kako je tužitelj zateznu kamatu zatražio od 12. listopada 2016., a posljednja uplata je bila 13. listopada 2016., sud je taj dio tužbenog zahtjeva odbio kao neosnovan (točka II. presude).

17. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 155. u vezi sa čl. 154. st. 1. ZPP-a, pa je tužitelju obzirom na vrijednost predmeta spora te obzirom na uspjeh u parnici trebalo priznati trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to: za sastav tužbe, sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 – dalje: Tarifa), za sastav podneska od 19. veljače 2026., sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištu održanom 29. travnja 2026., sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife; za svaku nabrojenu radnju tužitelja pripada nagrada u visini od po 500 bodova (vrijednost boda iznosi 2,00 EUR, sukladno Tbr. 54. Tarife) što uvećano za PDV, sukladno Tbr. 46. Tarife, ukupno iznosi 3.750,00 EUR, a na koji iznos valja nadodati i iznose sudskih pristojbi na tužbu u plaćenom iznosu od 249,99 EUR kao i presudu u iznosu od 249,99 EUR, sukladno čl. 7. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 i 51/23) i Tbr. 1. st. 1. i Tbr. 2. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23); što sveukupno iznosi 4.249,98 EUR.

U preostalom dijelu sud je odbio zahtjev za naknadu troška izbivanja punomoćnika iz ureda, naknadu za prijevoz i cestarinu u ukupnom iznosu od 818,02 EUR, kao neosnovan. Naime, prema odredbi čl. 155. ZPP-a, sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci određuje naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Sud nalazi da ovaj dio zatraženog troška nije bio potreban za vođenje parnice jer u sjedištu ovog suda djeluje više odvjetnika koje je tužitelj mogao angažirati i na taj način ovaj trošak izbjeći. Trošak punomoćnika čije je sjedište izvan područja suda pred kojim se vodi parnica, u pravilu može iznositi samo onoliko koliko bi iznosio trošak odvjetnika čije je sjedište u mjestu parničnog suda te ne obuhvaća trošak izbivanja iz pisarnice za vrijeme putovanja niti trošak putovanja. Stoga je o tom dijelu zahtjeva odlučeno kao u toč. IV. izreke presude.

U Zadru 10. lipnja 2026.

Sudska savjetnica
Iva Begonja Vuković

Sutkinja
Katarina Zdunić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dopuštena je žalba.

Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta; stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta dok stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog opravka presude.

Rok za žalbu je 8 dana.

Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku ovom sudu za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku,
- tuženiku po punomoćniku,
- u spis.

Broj zapisa: **9-30889-33d8c**

Kontrolni broj: **0a5bf-45b7a-aaacf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.